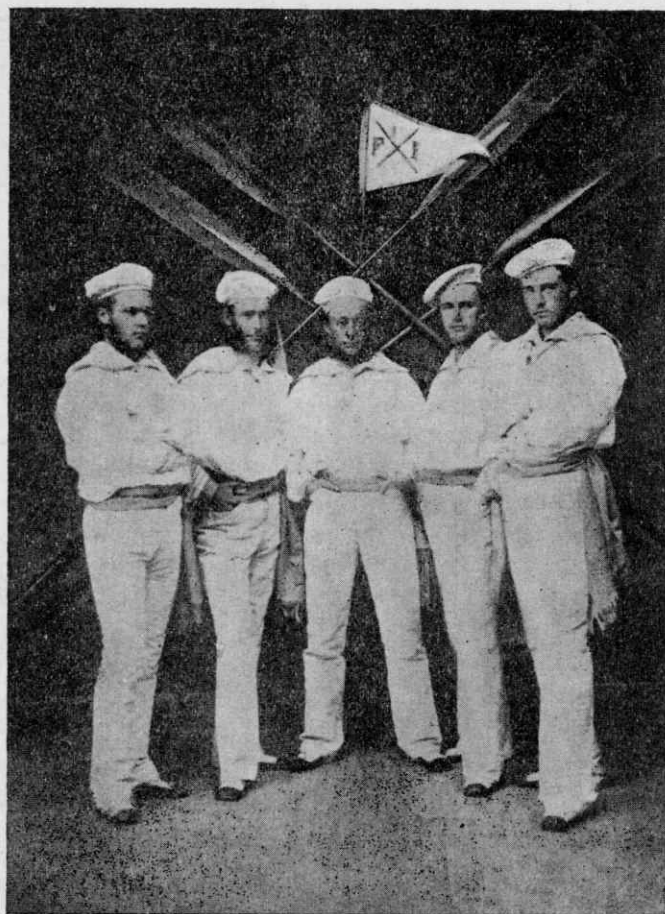


Den første kaproning i Norge

Da bankchef Børresen og konsul Thorleif Bache var med og kjæmpet mot et Christianialag

Da Drammenserne seiret i Holtekilen.

Interview med bankchef Børresen.



Dette hefte maa vel ogsaa ha sit interview og hvem anden skal man vel utsøke som objekt end Drammensroernes senior bankchef A. Børresen i Privatbanken.

Jeg har lat mig fortælle at han allerede tidlig lærte at ta fast om aarene og en episode har jeg hørt og jeg tror hverken bankchefen eller hans bror admiral Børresen vover at dementere den og derfor skal den berettes her. (Blir den dementeret saa stevner jeg dem begge for forlikskommissionen saa skal Anton B. faa noget at stri med).

Det var i det herrens ulykkesaar 1866 da byen brændte. De to brødre var selvfølgelig „i ilden“. Da ilden fattet i bybroen blev trafikken standset over broen.

Da fik de to brødre skaffet sig en veritabel gig og rodde folk over elven. Og det var de første penger iallefald bankchef Børresen tjente Dette har jeg fra paalidelig kilde og jeg synes det er en passelig avsløring om vor senior ved en anledning som denne. Men her skal vore læsere faa en til: Bankchef Børresen var sammen med avdøde Thorleif Bache med paa at stifte landets første roklub — Fredrikstad roklub — og deltok begge i den første kaproning i kaproningsbaate her i landet i 1877. Det var dette jeg vilde interviewe ham om, og naar det gjælder rosporten er bankchefen altid elskværdig (ja ellers ogsaa) og han lot mig stjele nogen kostbare minutter mitt i banktiden, og sammen tok vi os en sviptur tilbake i tiden.



Bygger De Sportshytte

bør De erindre at jeg har godt udvalg i Bygningsartikler, Cement, alle slags Pap, Spiker, Stift, Kocolitplater, Beslag, Bølgeplater, Zink, galv. & sorte Jernplater, Ovne, Komfurer, Rør m. m. m.

Sportsartikler & Hytteutstyr. — Værktøi, Jernvarer & metaller.

Kjøp hos

AXEL HELGELAND,

St. Olavsgt. 3, hjørnet av Ø. Storgt.

Han vækket minderne tillive — jeg lyttet begjærlig mens skrivemaskinerne klimpret og telefonerne kimet utenfor bankchefens hyggelige kontor.

Voila!

— Jo det var i 77 begynner bankchefen med sit hyggelige smil. Thorleif Bache hadde faat tak i en baat fra London. Vi hadde begge slik lyst til at faa i stand en roklub og saa var vi med paa at stifte Fredrikstad roklub. Hvorledes det var med indbydelsen og slikt det husker jeg ikke nu, men det var 5 mand av os som satte op et lag for at ro mot et privat lag fra Christiania. Der var endnu ingen roklub i Christiania, men i Fredrikstad hadde vi altsaa stiftet en. Kaproningsbaatene var outriggere, men med faste sæter.

— Dere hadde vel trænet ihærdig.

Nu smiler bankchefen godt ved tanken, og svarer: Det var ikke saa rart bevændt med træning og træningsregler dengang. Vi hadde jo rodd endel. Konkurrencen skulde foregaa i Hankøundet. Dagen før var vi fra Fredrikstad indbudt til et bal som var arrangeret for vor skyld. Og saa festet vi og danset hele natten, og da var vi ikke noget særlig oplagt da vi

satte os i baaten. Som sagt, man tok det ikke nøie med træningsreglementet dengang.

Vort lag bestod av Emil Mørch, Fredriks Johan Bing, Fredrikstad, Thorleif Bache og med Fritz Lorentzen, Oslo, som cox. Av det er det bare Lorentzen og mig som lever. Christianlaget bestod av konsul Axel Heiberg, skibsreder E og to unge mænd som hette Nørgaard og Mau. Hvem det var som fungerte som cox erindrer jeg ikke. Av dette lag er det bare konsul Heiberg som lever.

Saa kom da endelig startøieblikket. En hel dampbaate var møtt op med tilskuere baade fra Christiania, Moss, Fredrikstad og andre byer, og saa det iveri. Distansen var vel ca. 7000 fot. Og vi hadde festet og danset om natten syntes nok at var svært haardt. Bing hadde ikke saa stor træning som os og da vi var halvveis var han utkjørt og maatte bare svinge aaren i takt med os. Det blev derfor andre 3 som maatte ro baaten frem. Vi tapte glans. Christianiaroerne vandt med flere baatlængder.

Efterpaa var det fest selvfølgelig.

Saa viser bankchefen mig et billede av Fredrikstadroerne i sine dragter og bankchefen minder

et smil om at en Christianiaavis engang skrev om Fredrikstadroernes dragter at de nok tok sig godt ut for damerne, men var lite praktiske i bruk.

Det var som det sees av billedet hvite sjømandsdragter med krave med blaa opslag som flagret om ørene paa os. Om de hvite luene gik et blaat baand med lange blaa baand som flagret omkring ørene. Det var lange bukser med et stort blaat skjærf rundt livet.

Paa billedet sees fra venstre Børresen, Emil Mørch, Fritz Lorentzen (cox), John Bing og Thorleif Bache.

Senere fik konsul Bache og jeg personlig revanche over endel Christianiaroere. Men dennegang var vi medlemmer av Drammens Roklub. Det var i Holtekilen. Drammenslaget bestod av Schwencke, avdøde Per Gulbrandsen, Bache og mig med Carl Pedersen som cox. Vi skulde kjæmpe mot et lag som bestod av Schou, kammerherre Ferd. Ekeberg og saavidt jeg erindrer to brødre Rosenberg med en Dybwad som cox.

Vi var sikker paa at tape og vore motstandere var nok sikre paa at vinde. Vi saa paa hverandre kvelden før kaproningen. Schwencke var litt uøvet den gangen og hadde lett for at fiske med aaren. Imidlertid gik det over forventning. Vi vandt med endel baatlængder.

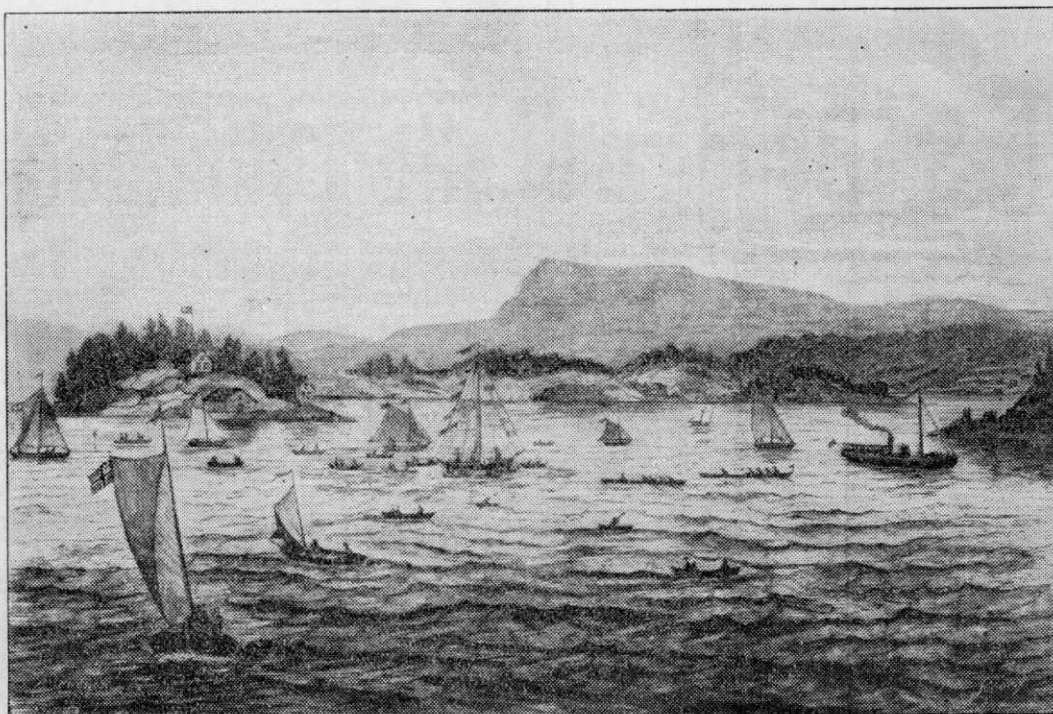
Da vi efter endt roning passerte forbi „løytnant“ Fredrik Stangs Yacht ropte han paa os: „Kom hit gutter saa skal dere bli bekranset“. Vi rodde dit bort og fik hver en ring av en kransekake paa hodet. Og det vanket ogsaa Champagne.

— — —

Dette fortalte bankchef Børresen mig en travel formiddagstime i banken. Og utenfor bankchefens hyggelige kontor klimprer skrivemaskinerne og en bunke med cheks venter paa underskriften.

Men de blokblader med notater som jeg hadde i lommen forekom mig mere værdt en al verdens kryssede cheker. Slik kan en charmeres av et menneske.

Askeladden.



Kaproning Sandviken 1879